

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Ryby a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Ludmily Sandnerové ve věci

žalobce: **Kamenné zdraví s.r.o.**, IČO 24753653
sídlem Wiedermannova 1407/6, 158 00 Praha 5
zastoupený advokátem Mgr. Radkem Jilgem
sídlem K. Světlé 1013/14, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce**, ústřední
inspektorát
sídlem Květná 504/15, 603 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 9. 2018 č. j. SZPI/AK134-43/2018,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 9. 2018 č. j. SZPI/AK134-43/2018, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč do rukou jeho zástupce Mgr. Radka Jilga, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze (dále též „*městský soud*“) se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí Státní zemědělské a potravinářské inspekce, ústředního inspektorátu, blíže označeného v záhlaví tohoto rozsudku, jímž žalovaný marginálně změnil rozhodnutí Státní zemědělské a potravinářské inspekce, Inspektorátu v Praze (dále též „*prvostupňový orgán*“ či „*SZPI*“), ze dne 8. 6. 2018 č. j. SZPI/AK134-28/2018.
2. Tímto rozhodnutím prvostupňový orgán uznal žalobce jako obviněného vinným, že:

„porušil níže uvedenou právní povinnost, když při kontrole provedené v souladu se zákonem č. 146/2002 Sb., nařízením (ES) č. 882/2004, o úředních kontrolách a zákonem č. 255/2012 Sb., inspektorkou Státní zemědělské a potravinářské inspekce, inspektorátu v Praze (dále jen SZPI), v sídle SZPI na adrese Za Opravnou 300/6, Praha 5, bylo dne 4. 12. 2017 zjištěno a konstatováno následující.

Účastník řízení byl seznámen se závěry kontrolního zjištění týkajícího se potravin *SCHINDELE'S MINERALIEN*, doplněk stravy s kyselinou křemičitou a železem; balení 400g; datum minimální trvanlivosti 07. 02. 2022, výrobce ROBERT SCHINDELE GESMBH, Mineralien zur Nahrungsergänzung, A-3122 Gansbach, Kucking 18; Kamené zdraví s.r.o., Dědinská 625/10, 161 00 Praha 6, která byla dne 24. 5. 2017 odebrána inspektorkou SZPI ke kontrolním účelům. Tuto potravinu účastník řízení uvedl na trh, tj. převzal celkem 240 kusů dne 3. 5. 2017 od dodavatele Orinis LLC, 1821 Logan Avenue, WY 82001 Chayenne (viz faktura č. 170100022 ze dne 3. 5. 2017) a následně skladoval ve své provozovně, jak bylo zjištěno při kontrole dne 24. 5. 2017.

V laboratořích Státního veterinárního ústavu Praha bylo analýzou provedenou ve dnech 26. 5. – 22. 6. 2017 zjištěno, že předmětná potravina obsahovala hliník v množství 23 210 mg na 1 kg suché hmoty. Na etiketě předmětného doplňku stravy bylo uvedeno dávkování 1 odměrka (6g) na 1 sklenici vody denně. Po přepočtu zjištěného obsahu hliníku (23 210 mg/kg) na uvedené dávkování, vychází 0,13926 g (139,26 mg) hliníku v jedné dávce (6g) prášku.

Výše uvedené výsledky laboratorních analýz byly posouzeny ze strany SZPI podle Hodnocení rizika obsahu hliníku ve stejném doplňku stravy, jiné šarže - *SCHINDELE'S MINERALIEN*, doplněk stravy s kyselinou křemičitou a železem; balení 400g; datum minimální trvanlivosti 10. 06. 2021, které bylo na základě žádosti SZPI vystaveno Státním zdravotním ústavem (dále také SZÚ) dne 13. 2. 2017. Laboratorně zjištěný obsah hliníku v tomto výrobku byl 15 760 mg/kg (+/-11%) suché hmoty, tedy nižší než v předmětném případě a SZÚ jej vyhodnotil jako zdravotně rizikový.

Správním orgán vychází z tohoto hodnocení SZÚ na stejný výrobek jiné šarže, když považuje *SCHINDELE'S MINERALIEN*, doplněk stravy s kyselinou křemičitou a železem; balení 400g; datum minimální trvanlivosti 07. 02. 2022, za zdravotně rizikový a to z následujících důvodů. Na etiketě předmětného doplňku stravy je uvedena doporučená denní dávka produktu, 6 g prášku, který se rozmíchá ve sklenici vody. Laboratorně zjištěný obsah hliníku v předmětném výrobku je 23 210 mg/kg (+/-11%) suché hmoty. V doporučené denní dávce je tedy 139,26 mg hliníku. Pokud budeme uvažovat, že výrobek bude konzumovat dospělá osoba o tělesné hmotnosti 60 kg, potom expoziční dávka hliníku prostřednictvím tohoto doplňku stravy bude 2,32 mg/kg tělesné hmotnosti/den, tj. 16,25 mg/kg tělesné hmotnosti/týden (TWI).

Stanovisko EFSA uvádí, že průměrná dietární expozice hliníku se pohybuje v rozmezí 0,2-1,5 mg/kg těl.hm/týden, u vysoce exponovaných konzumentů až 2,3 mg/kg těl.hm/týden. Zjištěný obsah hliníku v předmětném doplňku stravy tedy tuto průměrnou dietární expozici několikanásobně převyšuje.

Z výše uvedeného vyplývá, že předmětná potravina *SCHINDELE'S MINERALIEN*, doplněk stravy s kyselinou křemičitou a železem; balení 400g; datum minimální trvanlivosti 07. 02. 2022, nevyhověla požadavkům uvedeným v článku 14 odst. 2 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) Č. 178/2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin, v platném znění (dále jen nařízení (ES) č. 178/2002), když byla vyhodnocena jako potravina nevhodná k lidské spotřebě a to z důvodu kontaminace cizorodými látkami (hliníkem) podle kritérií uvedených v článku 14 odst. 5 tohoto nařízení, jak vyplývá z

provedení laboratorního rozboru a hodnocení SZÚ této potraviny. Tím, že účastník řízení uvedl na trh potravinu jinou než bezpečnou, porušil ustanovení čl. 14 odst. 1 nařízení (ES) č. 178/2002, neboť ve smyslu ustanovení čl. 14 odst. 2 písm. b) tohoto nařízení, se potravina nepovažuje za bezpečnou, je-li považována za nevhodnou k lidské spotřebě. Tímto jednáním účastník řízení naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 17 odst. 2 písm. a) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění platném a účinném v době spáchání přestupku (dále jen zákon č. 110/1997 Sb.).“ a za toto jednání uložil žalobci pokutu ve výši 150 000 Kč podle § 17f písm. d) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o potravinách“) pod výrokem I.; dále uložil žalobci povinnost uhradit náklady laboratorního rozboru ve výši 988 Kč pod výrokem II.; a též uložil žalobci povinnost uhradit náklady řízení v paušální částce 1 000 Kč, s povinností uhradit celkovou částku ve výši 151 988 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozhodnutí na účet v něm specifikovaný pod výrokem III.

3. Žalovaný napadeným rozhodnutím změnil toliko výrok II. rozhodnutí SZPI tak, že uložil žalobci povinnost uhradit náklady laboratorního rozboru ve výši 988 Kč s povinností uhradit celkovou částku ve výši 150 988 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozhodnutí na účet v něm specifikovaný; výrok III. zrušil a řízení ohledně úhrady nákladů řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč zastavil; a ve zbylé části (včetně výroku I.) rozhodnutí prvostupňového orgánu potvrdil.
4. Proti uvedeným rozhodnutím správních orgánů směřuje podaná žaloba. Námitky v ní uplatněné lze rozdělit do těchto žalobních bodů.
5. *V prvním žalobním bodu* žalobce namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť žalovaný neoznačil přímo použitelný předpis Evropské unie upravující požadavky na potraviny, který žalobce porušil. Žalobce nesouhlasí se žalovaným, že potravina SCHINDELE'S MINERALIEN, doplněk stravy, s kyselinou křemičitou a železem; balení 400g, datum minimální trvanlivosti 07. 02. 2022 (dále též „potravina“), nevyhověla čl. 14 odst. 2 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (dále též „nařízení“), pro kontaminaci cizorodými látkami (hliníkem), a proto je nevhodná k lidské spotřebě podle čl. 14 odst. 5 nařízení. Podle žalobce neexistuje žádný předpis, který by stanovil pro potravinu, evidovanou jako zdravotnický prostředek, limity hliníku. Správní orgány blíže neoznačily údajné nové rozhodnutí Společného výboru expertů FAO/WHO pro potravinářská aditiva (JECFA) (dále též „Výbor“), který není žádným legislativním orgánem, na jehož limit 1 mg/kg tělesné hmotnosti poukázaly a dovolávaly se jej. Konkretizace nového rozhodnutí Výboru považuje žalobce za rozhodné pro určení, kdy došlo ke změně původních pravidel na nová, i s ohledem na aplikační přednost unijních předpisů před vnitrostátními. Žalobce k tomuto upozorňuje, že potravina je distribuována ve více členských státech Evropské unie, např. v Rakousku či Spolkové republice Německo, toliko v ČR byla označena za nebezpečnou a nevhodnou k lidské spotřebě.
6. *Ve druhém žalobním bodu* žalobce uvádí, že žalovaný nesprávně určil množství hliníku v potravine tím, že užil ke zjištění chybnou metodu, při ní pominul fyziologickou vstřebatelnost hliníku. Podle žalobce se měl žalovaný zabývat rozbořem minerálů ve výluhu žaludečních kyselin. Žalobce k této otázce ve správním řízení předložil německý Posudek č. 2786/17 ze dne 6. 3. 2017 znalce v oboru Kontroly technické dokumentace

zdravotnických prostředků (dále též „posudek“), že potravina splňuje deklarované množství hliníku, který žalovaný odmítl, protože se vztahoval na jinou šarži potravin. Podle žalobce se žalovaný s posudkem nevypořádal, ani nedoložil, že množství hliníku v potravine překračuje povolenou míru.

7. *Ve třetím žalobním bodu* žalobce se neztotožňuje s uloženou pokutou. Odmítá tvrzení, že dopustil přestupku a poškodil spotřebitele na zdraví i ekonomicky. Za mylné považuje hodnocení závažnosti jednání jako vady skryté, zjistitelné až laboratorním zkoumáním, neboť při užití metody, na kterou žalobce poukázal, nemá potravina nadlimitní množství hliníku. Žalobce zdůrazňuje, že nejsou dány důvody pro postih i proto, že není výrobcem potravin, je jejím distributorem. Při distribuci jednal obezřetně, od výrobce disponuje laboratorními posudky na rozbor obsahu potravin splňující závazná pravidla pro složení potravin. Výši pokuty považuje za likvidační, navrhuje proto postup podle § 78 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“).
8. Současně žalobce navrhuje, aby soud spojil právě projednávanou věc s věcí vedenou devátým senátem pod sp. zn. 9 A 94/2018, neboť v obou věcech se jedná o obdobnou otázku.
9. Dne 29. 1. 2019 byla městskému soudu doložena žalobcem kopie odborného stanoviska vysokoškolského profesora oboru chemie a analýza potravin ze dne 12. 12. 2018 k obsahu hliníku v potravine.
10. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě ji navrhl zamítnout jako nedůvodnou. *K prvnímu žalobnímu bodu* odkázal na str. 13 až 15 napadeného rozhodnutí, a doplnil, že z rozhodnutí obou stupňů správních orgánů je patrné, jaké právní předpisy žalobce porušil. Žalovaný výrok I. rozhodnutí prvostupňového orgánu shledal souladným s § 68 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“). Upřesnil, že v předmětné věci Státní zdravotní ústav (dále též „SZÚ“) v *Hodnocení rizika obsahu hliníku v doplňku stravy SCHINDELE'S MINERALIEN* ze dne 13. 2. 2017 č. j. 120b/2017 (dále též „Hodnocení“) po odborném posouzení jiné šarže potravin dovedl, že obsah hliníku ve zkoumané potravine 11x překročil týdenní tolerovanou dávku (dále též „TWT“) hliníku, v předmětném případě to bylo dokonce o cca 47% hliníku více, než ve zkoumané potravine. Jedná se proto o potravinu škodlivou zdraví podle čl. 14 nařízení. Při zpracování *Hodnocení* vycházel SZÚ z odborného stanoviska Evropského úřadu pro bezpečnost potravin (dále též „EFSA“) *Safety of aluminium from dietary intake* ze dne 22. 5. 2008, o které se opírá i posudek předložený žalobcem. Podle žalovaného žalobce porušil čl. 14 odst. 1 nařízení, jelikož konkrétním důvodem nebezpečnosti doplňku stravy, který má za následek nepřipustnost jeho uvádění na trh, byla jeho nevhodnost k lidské spotřebě podle čl. 14 odst. 2 písm. b) nařízení pro kontaminaci hliníkem jako cizorodou látkou podle čl. 14 odst. 5 nařízení. Došlo tudíž k naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 17 odst. 2 písm. a) zákona o potravinách. Výsledky kontroly potravin provedené jiným členským státem EU pro žalovaného jako orgán státního dozoru pro oblast potravinového práva s místní příslušností na území ČR by nebyly rozhodné. *Ke druhému žalobnímu bodu* žalovaný odkázal na str. 16 až 19 napadeného rozhodnutí, v nichž uvedl důvody o nezbytnosti použití metody za účelem zjištění vstřebatelného množství hliníku v potravine, posudek žalobce měl žalovaný k dispozici. Odběr vzorků proběhl v souladu s předpisy, laboratorní rozbor prováděla akreditovaná laboratoř Státního veterinárního ústavu Praha (dále též „SVÚ“) za užití akreditované metody. Jelikož se žalovaný vypořádal se správností použité metody měření, vypořádal se tím s listinným důkazem, posudkem. Metodu uplatněnou v posudku nelze užít, nebyla při ní zjištěna porovnatelnost získaných

hodnot s limity stanovenými ze strany EFSA. Ke třetímu žalobnímu bodu žalovaný odkázal na str. 19 až 26 napadeného rozhodnutí, v nich uvedl důvody, proč nezohlednil žalobce jako distributora potravin a konstatoval, že žalobce neučinil žádné kroky za účelem ověření bezpečnosti potravin. Otázkou hodnocení potravin jako zdravotnický prostředek se žalovaný zabýval na str. 12 napadeného rozhodnutí. Potravina jako doplněk stravy musí splňovat požadavky potravinového práva. Uložená pokuta tudíž odpovídá závažnosti jednání a není pro žalobce likvidační. Žalovaný nesouhlasí se spojením věcí ke sp. zn. 9 A 94/2018.

11. Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 5. 3. 2019 nesouhlasí se závěry odborného stanoviska vysokoškolského profesora oboru chemie a analýz potravin ze dne 12. 12. 2018 k obsahu hliníku v potravině.
12. Žalobce v písemném podání ze dne 15. 8. 2019 soudu navrhl vypracování znaleckého posudku na potravinu a připojil stanovisko Státního ústavu pro kontrolu léčiv (dále též „SÚKL“) ze dne 22. 7. 2019.
13. Žalovaný v písemném podání ze dne 17. 2. 2021 se vyjádřil k potravině jako doplňku stravy.
14. Městský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). V předmětné věci městský soud rozhodl bez jednání (ostatně strany jej ani podle § 51 s. ř. s. nepožadovaly), jelikož shledal v daném případě důvodným postup podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., protože výrok I. rozhodnutí prvostupňového orgánu, který po revizi žalovaného nedoznal změn, neshledal přezkoumatelným a srozumitelným.
15. Předně městský soud vycházel ze správního spisu, z něhož vyplývají následující skutečnosti:
16. Dne 24. 5. 2017 v době od 9,00 hodin do 10:10 hodin kontrolní pracovníci SZPI v provozovně žalobce na adrese Dědinská 625/10, Praha 6, za přítomnosti žalobce odebrali 3 balení vzorků potravin uváděné do oběhu pod obchodním názvem *SCHINDELE'S MINERALIEN, doplněk stravy s kyselinou křemičitou a železem; balení 400g; datum minimální trvanlivosti 07. 02. 2022, výrobce ROBERT SCHINDELE GESMBH, Mineralien zur Nahrungsergänzung, A-3122 Gansbach, Kucking 18*, ke stanovení obsahu hliníku a cesia do laboratoří žalovaného. Vzorek byl odebrán do čistých a suchých obalů a vložen do bezpečnostního sáčku č. 0029269, který byl uzavřen a zapečetěn. Z podnětu žalobce byl současně proveden odběr vzorku pro doplňující odborný posudek. Žalobce požadoval, aby při analýze SZPI zohlednila fyziologickou vstřebatelnost potravin a rozbor provedl v prostředí žaludečních kyselin s tím, že podle výsledků rozborů laboratoře je obsah hliníku v potravině po kontaktu s žaludeční šťávou v denní dávce jedné odměrné lžičky (6g minerálního prášku) 4,66 mg. Současně byl žalobce požádán o zaslání nabývacích dokladů.
17. Dne 26. 5. 2017 žalobce doložil SZPI fakturu č. 170100022 ze dne 3. 5. 2017 na nákup 240 balení potravin a doklad Úřadu Dolnorakouské zemské vlády ze dne 19. 4. 2017 o *šetření k hlášení o nebezpečných výrobcích a jiných výrobcích, které nesmí být uvedeny do oběhu*. Z tohoto dokladu vyplývá, že v Rakousku nebyla učiněna žádná opatření, protože neexistuje posudek rakouské agentury pro zdraví a bezpečnost potravin (AGES), podle něhož by byla potravina zdraví škodlivá či nevhodná pro lidskou spotřebu, certifikátem ze dne 5. 4. 2017 byla potravina v Německu schválena jako lékařský produkt třídy 2a (vydaný

společností ECM, Bismarckstr. 52066 Cáchy, uvedený pod č. 0481), a toto schválení platí v celé EU.

18. Podle protokolu SVÚ o zkoušce č. CH4030/17 ze dne 23. 6. 2017 byla provedena analýza potravin ve dnech 26. 5. 2017 až 22. 6. 2017 se zjištěním 23 210 mg/kg hliníku za použití metody SOP 70.74 (ICP-OES).
19. Podle opatření SZPI č. D050-10285/17/C ze dne 9. 8. 2017 považuje SZÚ potravinu v šestém odstavci na str. 2 za zdravotně rizikovou, jelikož kumulace vysokých dávek hliníku v tělesných tkáních budou mít pravděpodobně negativní účinek na zdraví.
20. Dne 14. 8. 2017 žalobce podal proti opatření SZPI č. D050-10285/17/C odvolání, k němuž připojil posudek.
21. Dne 17. 8. 2017 SZPI zaslala žalobci e-mail o tom, že potravina „... byla z důvodu vysoce překročené stanovené týdenní tolerovatelné denní dávky hliníku vyhodnocena jako škodlivá pro zdraví.“
22. Dne 17. 8. 2017 SZPI rozhodnutím č. j. SZPI/AB154-217/2017 potvrdila opatření SZPI č. D050-10285/17/C. Na str. 8 tohoto rozhodnutí ve druhém odstavci SZPI uvedla „... Z tohoto důvodu byla předmětná potravina vyhodnocena SZÚ jako škodlivá pro zdraví podle čl. 14 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002, v platném znění.“
23. SZPI v Protokolu č. P108-10285/17 ze dne 4. 12. 2017 ve třetím odstavci na str. 4 uvedla, „... tím, že kontrolovaná osoba, Kamenné zdraví s.r.o., uvedla na trh potravinu ..., jinou než bezpečnou, porušila ustanovení článku 14 odst. 1 nařízení ..., neboť ve smyslu ustanovení čl. 14 odst. 2 písm. a) tohoto nařízení, se potravina nepovažuje za bezpečnou, je-li považována za škodlivou pro zdraví.“, a dále v sedmém odstavci na str. 5 SZPI uvedla, že potravina „byla z důvodu vysoce překročené stanovené týdenní tolerované dávky hliníku vyhodnocena jako škodlivá pro zdraví.“
24. Dne 27. 5. 2018 (podle obsahu listiny má být uvedeno zřejmě správně datum dne 27. 4. 2018, pozn. soudu) SZPI oznámením zahájila vůči žalobci správní řízení. V pátém odstavci na str. 2 zmiňuje obsah Hodnocení, ve třetím odstavci na str. 3 tohoto oznámení SZPI uvedla, že „...výrobek považuje SZÚ za zdravotně rizikový.“. Součástí tohoto oznámení je vyrozumění, že dne 21. 5. 2018 bude od 8:30 hodin v sídle SZPI provedeno mimo ústní jednání dokazování listinami. Toto oznámení bylo odesláno žalobci dne 27. 4. 2018 a doručeno žalobci dne 30. 4. 2018.
25. Dne 21. 5. 2018 se v sídle SZPI konalo provedení dokazování mimo ústní jednání, jehož součástí byla kopie písemnosti SZÚ ze dne 13. 2. 2017 adresovaná žalovanému k jejich sp. zn. SZPI/AA956-1/2017 nazvaná *Hodnocení rizika obsahu hliníku v doplňku stravy SCHINDELE'S Mineralien* (Hodnocení, pozn. soudu) provedené na základě dvou podkladů, a to protokolu o zkoušce č. CH 12814/16 a fotokopie textu etikety. SZÚ v Hodnocení uvedl, že EFSA stanovil TWI na 1 mg hliníku/kg tělesné hmotnosti/týden. Laboratorně byl zjištěný obsah hliníku v potravě 15 760 mg/kg (+/-11%) suché hmoty. V doporučené denní dávce je 94,56 mg hliníku. Pokud bude potravinu konzumovat osoba s hmotností 60 kg, pak dávka bude 1,6 mg/kg tělesné hmotnosti, tj. 11,2 mg/kg tělesné hmotnosti/týden. Podle stanoviska EFSA se průměrná expozice hliníku pohybuje v rozmezí 0,2 až 1,5 mg/kg tělesné hmotnosti/týden, u vysoce exponovaných konzumentů až 2,3 mg/kg. Jelikož je TWI překročena cca 11x, potravina je zdravotně riziková, jedná se o potravinu škodlivou zdraví podle čl. 14 nařízení.
26. Rozhodnutím SZPI ze dne 8. 6. 2018 č. j. SZPI/AK134-28/2018 shledala SZPI žalobce vinným jednáním citovaným pod bodem 2. tohoto rozsudku. V posledním odstavci na str. 4 rozhodnutí SZPI uvedla, že „...Na etiketě posuzovaného doplňku stravy byla uvedena

doporučená denní dávka produktu, 6 g prášku, který se rozmíchá ve sklenici vody. Laboratorně zjištěný obsah hliníku v předmětném výrobku byl zjištěn 15 760 mg/kg (+/-11%) suché hmoty. V doporučené denní dávce bylo tedy 94,56 mg hliníku. Pokud budeme uvažovat, že výrobek bude konzumovat dospělá osoba o tělesné hmotnosti 60 kg, potom expoziční dávka hliníku prostřednictvím tohoto doplňku stravy bude 1,6 mg/kg tělesné hmotnosti/den, tj. 11,2 mg/kg tělesné hmotnosti/týden (TWI).“ Současně v následujícím odstavci, a to prvním odstavci na str. 5 rozhodnutí, SZPI uvedla, že „...Na etiketě předmětného doplňku stravy je uvedena doporučená denní dávka produktu, 6 g prášku, který se rozmíchá ve sklenici vody. Laboratorně zjištěný obsah hliníku v předmětném výrobku je 23 210 mg/kg (+/-11%) suché hmoty. V doporučené denní dávce je tedy 139,26 mg hliníku. Pokud budeme uvažovat, že výrobek bude konzumovat dospělá osoba o tělesné hmotnosti 60 kg, potom expoziční dávka hliníku prostřednictvím tohoto doplňku stravy bude 2,32 mg/kg tělesné hmotnosti/den, tj. 16,25 mg/kg tělesné hmotnosti/týden (TWI).“ SZPI vyhodnotila potravinu za nevhodnou k lidské spotřebě z důvodu kontaminace cizorodými látkami (hliníkem) podle čl. 14 odst. 5 nařízení. Ve druhém odstavci na str. 6 odůvodnění SZPI uvedla, že „...Správní orgán po zjištění skutkového stavu věci a po seznámení se všemi podkladovými materiály, dospěl k závěru, že se účastník řízení dopustil přestupku, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí a proto rozhodl, jak je uvedeno tamtéž.“ V posledním odstavci na str. 6 SZPI uvedla, že v neprospěch žalobce hodnotí, že ačkoli byl žalobce dne 9. 1. 2017 seznámen s výsledky laboratorních rozborů, neučinil žádná opatření k zabránění uvádění potravin na trh, když poté, co dne 24. 5. 2017 byl z potravin odebrán vzorek, nevyhověla potravina obsahu hliníku. Žalobce jako provozovatel potravinářského podniku nese za plnění požadavků objektivní odpovědnost, tato skutečnost proto ovlivnila výši pokuty. Nadlimitní obsah hliníku proto hodnotila SZPI za přitěžující okolnost, neboť se jednalo o vadu skrytou spotřebitelům. Spotřebitelé konzumací potravin mohli být ohroženi na zdraví. Uloženou pokutu shledala SZPI přiměřenou. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím.

27. V napadeném rozhodnutí ze dne 18. 9. 2018 č. j. SZPI/AK134-43/2018 žalovaný odkázal na rozhodnutí prvostupňového orgánu a doplnil, že je z něj zcela zřejmé, jaké právní předpisy žalobce jednáním porušil, výrok I. rozhodnutí SZPI splňuje požadavky podle § 68 správního řádu, skutek je popsán tak, aby byl nezaměnitelně určen. K otázce TWI vycházel žalovaný z Hodnocení. Odborné stanovisko EFSA „Safety of aluminium from dietary intake“ je ze dne 22. 5. 2008 a je veřejně dostupné na internetových stránkách: <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/754>. O toto stanovisko se opírá i posudek. SZÚ v Hodnocení vyhodnotil potravinu s datem minimální trvanlivosti 10. 6. 2021 jako zdravotně rizikovou. Uvedené aplikovala SZPI i na předmětnou potravinu, která TWI převýšila 16x. K otázce chybné metody pro stanovení množství hliníku v potravine žalovaný uvedl, že vzorek potravin byl připraven v akreditované laboratoři akreditovanou metodou k analýze standardním způsobem, jejím výsledkem byl stanoven celkový obsah hliníku ze všech forem přítomných ve vzorku bez ohledu na vstřebatelnost. Stejný postup aplikuje EFSA při hodnocení rizika. Analogicky jsou nařízením evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008 stanoveny limity pro přídatné látky obsahující hliník. V rámci potravinového práva neexistují limitní hodnoty jakékoli chemické látky v potravine, která by se stanovovala metodou simulující její vstřebatelnost v lidském organismu. Potravina nemá na svém obalu hliník deklarován, čímž nesplňuje požadavek čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení č. 1169/2011. Posudek, který je správním orgánům k dispozici, se zabývá stejnou potravinou, ale jiné šarže, proto není relevantní pro správní řízení, jde o

obecné posouzení druhu potravin. Žalovaný poukazuje na to, že žalobce byl dne 9. 1. 2017 seznámen s výsledky laboratorních rozborů potravin s minimální trvanlivostí dne 10. 6. 2021, a že společný výbor expertů FAO/WHO pro potravinářská aditiva (JEFCA) nově zjistil, že sloučeniny hliníku mají schopnost ovlivňovat reprodukční systém a vývoj nervového systému. Žalobce však ničím nezabránil, aby dne 24. 5. 2017 potrava měla v tomto případě dokonce vyšší dávku hliníku než v předchozí šarži. Odkázal k tomu na 74. zprávu Společného výboru expertů FAO/WHO pro potravinářská aditiva (JECFA) z roku 2011 na: <http://www.fao.org/3/a-at873e.pdf>. Žalobce proto před dobou spáchání přestupku byl upozorněn na to, že potrava jiné šarže je nebezpečnou. Žalovaný v neprospěch žalobce hodnotil za vadu skrytou spotřebitelům, že potrava má nadlimitní obsah hliníku, je proto nevyhovující a nevhodná k lidské spotřebě. Dále žalovaný odkázal na Protokol o zkoušce č. CH4030/17 ze dne 23. 5. 2017 a uvedl, že se žalobcem bylo vedeno další řízení obdobného charakteru, které bylo zahájeno dne 9. 11. 2017, v němž bylo vydáno rozhodnutí č. j. SZPI/AY147-40/2017, které bylo potvrzeno žalovaným dne 23. 2. 2018, v němž byla žalobci uložena pokuta 100 000 Kč. Z tohoto důvodu byla míra závažnosti vyhodnocena za střední. S ohledem na výsledky předchozích kontrol v předchozím řízení pak žalobce mohl a měl mít pochybnost o bezpečnosti potravin. Žalovaný proto aplikoval absorpční zásadu „mezi řízeními“ adekvátním způsobem. Uloženou pokutu neshledal za nepřiměřenou ani za likvidační. Ve vztahu k výroku II. uložil žalovaný úhradu nákladů laboratorního vzorku a ve vztahu k výroku III. odkázal na úvahu SZPI, že mohl o přestupku projednávaném v tomto řízení rozhodnout již v rámci předchozího správního řízení.

28. Městský soud shledal žalobu důvodnou.
29. Předně třetí senát úseku správního soudnictví městského soudu uvádí, že se neztotožnil s požadavkem žalobce, aby předmětnou žalobu spojil k věci vedené pod sp. zn. 9 A 94/2018. Je tomu tak proto, že každému senátu napadla žaloba na jiné rozhodnutí, byť se jedná o totožné účastníky řízení, tak každý senát v meritu přezkoumává jinou věc a zabývá se jinými námitkami. Devátý senát přezkoumává rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 2. 2018 č. j. SZPI/AY147-43/2017, třetí senát podrobuje přezkumu rozhodnutí žalovaného později vydané ze dne 18. 9. 2018 č. j. SZPI/AK134-43/2018.
30. Městský soud považuje za vhodné připomenout, že s ohledem na zásadu jednotnosti správního řízení je nutné rozhodnutí prvostupňového orgánu i napadené rozhodnutí žalovaného posuzovat jako celek (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2013 č. j. 6 Ads 134/2012-47).
31. Z povahy věci se soud nejprve musel zabývat tím, zda je napadené rozhodnutí žalovaného zatíženo vadou, k níž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, a shledal, že takovouto vadou trpí napadené rozhodnutí, resp. rozhodnutí SZPI, a to zejména ve výroku I.
32. Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí spočívá podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, přičemž nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost předchází případné nepřezkoumatelnosti pro nedostatek jeho důvodů; důvody rozhodnutí lze zkoumat toliko u rozhodnutí srozumitelných (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008 č. j. 3 As 51/2007-84). Za nesrozumitelnost rozhodnutí soudy považují například případy, kdy odůvodnění nedává smysl, který by svědčil o skutkových a právních důvodech, které vedly správní orgán k vydání rozhodnutí, pro rozpor výroku s odůvodněním či pro výrok, který nemá oporu v zákoně nebo není-li rozhodnutí rozčleněno na výrok a odůvodnění, protože není zřejmé, zda správní orgán rozhodl o všech návrzích účastníka řízení.

Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jestliže z jeho odůvodnění není seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti tvrzené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů.

33. V předmětné věci městský soud neshledal přezkoumatelným a srozumitelným výrok I. rozhodnutí SZPI, který po revizi žalovaným nedoznal změn.
34. V daném případě žalobci jako provozovateli potravinářského podniku kladlo SZPI za vinu, že se dopustil přestupku podle § 17 odst. 2 písm. a) zákona o potravinách nedodržením požadavků na bezpečnost potravin podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího požadavky na potraviny tím, že porušil čl. 14 odst. 2 písm. b) nařízení. Žalobce podle značně obsáhlého výroku I. rozhodnutí SZPI rozčleněného na jednotlivé nečíslované odstavce na sebe volně navazující se měl dopustit tohoto závadového deliktního jednání:
35. Podle prvního odstavce výroku I. žalobce *„porušil níže uvedenou právní povinnost, když při kontrole provedené v souladu se zákonem č. 146/2002 Sb., nařízením (ES) č. 882/2004, o úředních kontrolách a zákonem č. 255/2012 Sb., inspektorkou Státní zemědělské a potravinářské inspekce, inspektorátu v Praze (dále jen SZPI), v sídle SZPI na adrese Za Opravnou 300/6, Praha 5, bylo dne 4. 12. 2017 zjištěno a konstatováno následující.“* Z citovaného znění není zcela srozumitelné, jakou konkrétní povinnost žalobce podle SZPI porušil, když kontrolu zřejmě uvedeného dne provedla inspektorka SZPI. Tvrzenou informaci ze správního spisu nelze ověřit, neboť v předmětné věci prvním úkonem ve věci je *„Doklad o provedených kontrolních úkonech č. D032-10285/17“* ze dne 24. 5. 2017, jímž byla zahájena kontrola dodržování povinností při uvádění potravin na trh metodou inspekce, provedená v provozovně žalobce na adrese Dědinská 625/10, Praha 6 (viz bod 1. správního spisu). Přílohou uvedeného dokladu je toliko záznam o odběru vzorku ze dne 24. 5. 2017 (viz bod 2. správního spisu), žádost o poskytnutí součinnosti k zaslání nabývacích dokladů ze dne 24. 5. 2017 (viz bod 3. správního spisu), fotodokumentace pořízená téhož dne (viz bod 4. a 5. správního spisu), vyjádření žalobce jako kontrolované osoby ze dne 24. 5. 2017 (viz bod 6. správního spisu) a plná moc pro zmocněnce (viz bod 7. až 10. správního spisu). Kontrolu ze dne 4. 12. 2017, jak zmiňuje výrok I., předmětný správní spis neobsahuje.
36. Ve druhém odstavci výroku I. SZPI klade žalobci za vinu: *„Účastník řízení byl seznámen se závěry kontrolního zjištění týkajícího se potravin SCHINDELE'S MINERALIEN, doplněk stravy s kyselinou křemičitou a železem; balení 400g; datum minimální trvanlivosti 07. 02. 2022, výrobce ROBERT SCHINDELE GESMBH, Mineralien zur Nahrungsergänzung, A-3122 Gansbach, Kucking 18; Kamené zdraví s.r.o., Dědinská 625/10, 161 00 Praha 6, která byla dne 24. 5. 2017 odebrána inspektorkou SZPI ke kontrolním účelům. Tuto potravinu účastník řízení uvedl na trh, tj. převzal celkem 240 kusů dne 3. 5. 2017 od dodavatele Orinis LLC, 1821 Logan Avenue, WY 82001 Chayenne (viz faktura č. 170100022 ze dne 3. 5. 2017) a následně skladoval ve své provozovně, jak bylo zjištěno při kontrole dne 24. 5. 2017.“* Z citovaného znění není zcela srozumitelné, jakou konkrétní povinnost žalobce porušil tím, že blíže nekonkretizovaného dne byl seznámen s blíže nespecifikovanými závěry kontroly provedené dne 24. 5. 2017 (viz bod 1. správního spisu). Ani není zřejmé, jakou konkrétní povinnost žalobce porušil tím, že podle faktury (což je příkaz k zaplacení) převzal uvedený

počet kusů potravin od jmenovaného dodavatele (či výrobce), a skladoval potraviny ve své provozovně. Takto koncipované obsahové sdělení by patřilo do odůvodnění.

37. Ve třetím odstavci výroku I. SZPI klade žalobci za vinu: „*V laboratořích Státního veterinárního ústavu Praha bylo analýzou provedenou ve dnech 26. 5. – 22. 6. 2017 zjištěno, že předmětná potravina obsahovala hliník v množství 23 210 mg na 1 kg suché hmoty. Na etiketě předmětného doplňku stravy bylo uvedeno dávkování 1 odměrka (6g) na 1 sklenici vody denně. Po přepočtu zjištěného obsahu hliníku (23 210 mg/kg) na uvedené dávkování, vychází 0,13926 g (139,26 mg) hliníku v jedné dávce (6g) prášku. Z citovaného znění není zcela srozumitelné, jakou konkrétní povinnost žalobce porušil tím, že v uvedeném období analýzou provedenou Státním veterinárním ústavem Praha bylo zjištěno uvedené množství hliníku. Kdo konkrétně provedl analýzu (a proč jiný orgán), je třeba uvést do odůvodnění, ve výroku je takováto informace zcela nadbytečná.*
38. Ve čtvrtém odstavci výroku I. SZPI klade žalobci za vinu: „*Výše uvedené výsledky laboratorních analýz byly posouzeny ze strany SZPI podle Hodnocení rizika obsahu hliníku ve stejném doplňku stravy, jiné šarže - SCHINDELE'S MINERALIEN, doplněk stravy s kyselinou křemičitou a železem; balení 400g; datum minimální trvanlivosti 10. 06. 2021, které bylo na základě žádosti SZPI vystaveno Státním zdravotním ústavem (dále také SZÚ) dne 13. 2. 2017. Laboratorně zjištěný obsah hliníku v tomto výrobku byl 15 760 mg/kg (+/-11%) suché hmoty, tedy nižší než v předmětném případě a SZÚ jej vyhodnotil jako zdravotně rizikový.*“ K citovanému městský soud uvádí, že SZPI zmiňuje uvedené Hodnocení v oznámení ze dne 27. 5. 2018 (zřejmě podle obsahu listiny má být uvedeno datum dne 27. 4. 2018, jak soud poznamenal výše), jímž SZPI oznámila žalobci zahájení správního řízení. S uvedeným Hodnocením umožnila SZPI žalobci se seznámit poté dne 21. 5. 2018, kdy se v sídle SZPI konalo provedení dokazování mimo ústní jednání, jehož se žalobce neúčastnil. Součástí spisu však již nejsou dva podklady, a to protokol o zkoušce č. CH 12814/16 a fotokopie textu etikety potravin, z nichž Hodnocení vyšlo. Tyto podklady byly součástí zřejmě předchozího řízení. Ke zmiňovanému Hodnocení ze dne 13. 2. 2017 je však třeba uvést, že se vztahuje k předchozí šarži potravin, a to jiné, než která byla předmětem kontroly dne 24. 5. 2017, kdy v uvedený den byl odebrán vzorek. Tudíž zmiňované Hodnocení bylo součástí jiného správního řízení, jak je zřejmé i z jednacího čísla Hodnocení (SZPI/AA956-1/2017). Ve výroku proto nelze úspěšně poukazovat na stěžejní důkaz, který byl *a priori* proveden pro jiné správní řízení, a z jehož závěrů vyplývá, že potravina je zdravotně riziková, hodnotí ji jako „*potravinu škodlivou zdraví*“ (nikoli jako potravinu nevhodnou k lidské spotřebě). Uvedené by mělo být součástí odůvodnění, ale nikoli výroku, není-li jím konstatovaná přítěžující okolnost recidiva. Současně užití zkratk jednotlivých správních orgánů či úřadů ve výroku není vhodné.
39. V pátém odstavci výroku I. SZPI dovodil: „*Správní orgán vychází z tohoto hodnocení SZÚ na stejný výrobek jiné šarže, když považuje SCHINDELE'S MINERALIEN, doplněk stravy s kyselinou křemičitou a železem; balení 400g; datum minimální trvanlivosti 07. 02. 2022, za zdravotně rizikový a to z následujících důvodů. Na etiketě předmětného doplňku stravy je uvedena doporučená denní dávka produktu, 6 g prášku, který se rozmíchá ve sklenici vody. Laboratorně zjištěný obsah hliníku v předmětném výrobku je 23 210 mg/kg (+/-11%) suché hmoty. V doporučené denní dávce je tedy 139,26 mg hliníku. Pokud budeme uvažovat, že výrobek bude konzumovat dospělá osoba o tělesné hmotnosti 60 kg, potom expoziční dávka hliníku prostřednictvím tohoto doplňku stravy bude 2,32 mg/kg tělesné hmotnosti/den, tj. 16,25 mg/kg tělesné hmotnosti/týden (TWI).*“ Uvedené hodnoty celkového množství hliníku, velikost odměrky i denní dávku uvedla SZPI již ve třetím odstavci výroku I. Jejich

opakování je nadbytečné, matoucí a zavádějící. Poslední věta této části výroku I. o hypotetické konzumaci osoby vážící 60 kg soud považuje za zcela irrelevantní, její znění nedává smysl ve vztahu k žalobci, kterou konkrétní povinnost tím porušil.

40. V šestém odstavci výroku I. SZPI konstatovala, že: „*Stanovisko EFSA uvádí, že průměrná dietární expozice hliníku se pohybuje v rozmezí 0,2-1,5 mg/kg těl.hm/týden, u vysoce exponovaných konzumentů až 2,3 mg/kg těl.hm/týden. Zjištěný obsah hliníku v předmětném doplňku stravy tedy tuto průměrnou dietární expozici několikanásobně převyšuje.*“ Podle městského soudu je tato citovaná část výroku I. zcela nepřezkoumatelná, nesrozumitelná, a neurčitá, neboť z ní nelze ověřit, co uvedená zkratka orgánu znamená, o jaké jeho „stanovisko“ se jedná, kdy bylo vydané, zda jde o přímo použitelný předpis Evropské unie upravující požadavky na potraviny, a kolikrát zjištěný obsah hliníku v potravině převyšuje denní přípustné množství hliníku (kým tak bylo stanoveno).
41. Na uvedeném nemůže nic změnit sedmý odstavec výroku I., v němž SZPI uvedla, že: „*Z výše uvedeného vyplývá, že předmětná potravina SCHINDELE'S MINERALIEN, doplněk stravy s kyselinou křemičitou a železem; balení 400g; datum minimální trvanlivosti 07. 02. 2022, nevyhověla požadavkům uvedeným v článku 14 odst. 2 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) Č. 178/2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin, v platném znění (dále jen nařízení (ES) č. 178/2002), když byla vyhodnocena jako potravina nevhodná k lidské spotřebě a to z důvodu kontaminace cizorodými látkami (hliníkem) podle kritérií uvedených v článku 14 odst. 5 tohoto nařízení, jak vyplývá z provedeného laboratorního rozboru a hodnocení SZÚ této potraviny. Tím, že účastník řízení uvedl na trh potravinu jinou než bezpečnou, porušil ustanovení čl. 14 odst. 1 nařízení (ES) č. 178/2002, neboť ve smyslu ustanovení čl. 14 odst. 2 písm. b) tohoto nařízení, se potravina nepovažuje za bezpečnou, je-li považována za nevhodnou k lidské spotřebě. Tímto jednáním účastník řízení naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 17 odst. 2 písm. a) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění platném a účinném v době spáchání přestupku (dále jen zákon č. 110/1997 Sb.).*“ S ohledem na výše konstatované, kdy městský soud nepovažuje citovaný výrok I. rozhodnutí SZPI za přezkoumatelný, neztotožňuje se s SZPI, či žalovaným. Pro konstatovanou vadu již městský soud nemohl podrobit přezkumu napadené rozhodnutí v rozsahu námitek uplatněných žalobcem.
42. V návaznosti na konstatování řetězce vad výroku I. rozhodnutí SZPI městský soud uvádí, že rozhodnutí, jímž je rozhodnuto o přestupku, musí obsahovat popis skutku s uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i s uvedením jiných skutečností, jichž je třeba k tomu, aby skutek nemohl být zaměněn s jiným, a dále musí být skutek popsán tak, aby byly naplněny veškeré zákonné znaky uvedené skutkové podstaty. Mezi popisem skutku ve výroku rozhodnutí, jeho právní kvalifikací a odůvodněním rozhodnutí musí být vzájemný soulad a jedna část musí navazovat na druhou. V dané věci výrok rozhodnutí SZPI obsahuje irrelevantní informace, které se měly stát podkladem pro uznání viny žalobce, absentuje však přímo použitelný předpis Evropské unie upravující požadavky na potraviny, v daném případě na obsah hliníku v potravině, která je doplňkem stravy. V novém řízení proto žalovaný, resp. SZPI, poté, co uvaží právní kvalifikaci jednání, které klade žalobci za vinu (kdy kde, jak a čím se jej žalobce měl dopustit), bude se zabývat námitkami žalobce uplatněnými v soudním řízení.
43. Toliko pro úplnost městský soud považuje za vhodné připomenout, že podle nařízení se potraviny dělí na bezpečné a nebezpečné. Nebezpečné potraviny se dále dělí na škodlivé

pro zdraví [čl. 14 odst. 2 písm. a) nařízení] a nevhodné k lidské spotřebě [čl. 14 odst. 2 písm. b) nařízení]. Za potravinu nevhodnou k lidské spotřebě je třeba vnímat takovou potravinu, která je ve své podstatě zamýšlena k lidské spotřebě a jako taková by byla potravinou bezpečnou, nicméně u ní došlo působením nepředpokládaného vnějšího vlivu (kontaminace cizorodou látkou, hniloba, kažení, paraziti, plíseň, výskyt cizorodých předmětů - např. sklo, vlasy, apod.) k tomu, že se z ní stala potravina nepřijatelná pro lidskou spotřebu, tedy že došlo ke změně v jejím původním, zamýšleném složení. Může jít též o potraviny, jejichž vlastnosti se změnily v důsledku jiných důvodů, které nejsou výslovně uvedeny v čl. 14 odst. 5 nařízení (např. rybí maso obsahující parazity, vína poškozená chorobami, zmražené ovoce se silně změněnou chutí atd.). Jde o potraviny původně bezpečné (rybí maso, víno, ovoce), které ale následným působením nežádoucích činitelů dosáhly charakteristiky potraviny nevhodné k lidské spotřebě (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 6. 2017 č. j. 1 As 70/2017-26). V nynějším řízení proto žalovaný, resp. SZPI zjistí, zda posuzovaná potravina splňuje kritéria nevhodnosti k lidské spotřebě, neboť hliník obsahovala od počátku, nedošlo u ní k žádným změnám způsobeným vnějšími vlivy, potravina po celou dobu své distribuce zůstala v nezměněném složení, které takto bylo při výrobě zamýšleno, resp. nebyl zjištěn (namítán) opak. Ze strany žalobce nedošlo ke kontaminaci potraviny, ani nezměnil její vlastnosti. Za těchto okolností proto žalovaný posoudí, zda potravina, kterou žalobce jako distributor uvedl na trh, byla jako taková přijatelná k lidské spotřebě, a zda tedy mohlo jít o potravinu nevhodnou k lidské spotřebě. U potraviny nevhodné k lidské spotřebě mělo být vždy posouzeno, jaké bylo její zamýšlené použití, a z jakých důvodů (působením jakých nepředpokládaných vlivů) se z ní následně stala potravina nevhodná k lidské spotřebě. K tomu bude žalovaný, popř. SZPI, vycházet z definice potraviny nevhodné k lidské spotřebě, která *nesplňuje ustanovení týkající se bezpečnosti potravin plynoucí z čl. 14 odst. 5 nařízení č. 178/2002, jelikož je nepřijatelná, a tudíž nevhodná pro lidskou spotřebu, a může v každém případě ohrozit zájmy spotřebitelů, jejichž ochrana je - jak stanoví článek 5 téhož nařízení - jedním z cílů sledovaných potravinovými právními předpisy* (viz rozsudek Soudního dvora Evropské unie dne 11. 4. 2013 C-636/11, *Karl Berger proti Freistaat Bayern*, bod 35). K uvedeným otázkám se bude zabývat posudkem, který žalobce ve správním řízení předložil, a který, shodně jako Hodnocení, vychází ze závěrů, které se vztahují k jiné šarži potraviny jiného data. Pro případ uznání viny a uložení pokuty zohlední, zda předchozí jednání může žalobci klást k tíži jako recidivu, když ze správního spisu nevyplývá, kdy a jak v předchozí věci SZPI rozhodla (správní spis neobsahuje prvostupňové, ani odvolací rozhodnutí v předchozí věci).

44. S ohledem na shora uvedené městský soud žalobu shledal výrokem I. důvodnou, proto napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušil a v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Podle § 78 odst. 5 s. ř. s. je žalovaný v dalším řízení vázán právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku.
45. Výrokem II. rozhodl soud o nákladech řízení. Tento výrok se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má právo na náhradu nákladů ten účastník, který byl v řízení úspěšný, v tomto případě tedy žalobce. Jeho náklady tvoří jednak soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a dva úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. Tedy převzetí právního zastoupení a podání žaloby. Podle § 7 bodu 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu, činí výše odměny za jeden úkon právní služby 3 100 Kč (2 x 3 100 = 6 200). Náhrada hotových

výdajů pak podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu tvoří 300 Kč za každý úkon (2 x 300 = 600). Odměna advokáta tak činí 6 800 Kč. Vzhledem k tomu, že zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, je k odměně za zastoupení připočteno 1428 Kč. Spolu se soudním poplatkem je tedy žalovaný povinen žalobci zaplatit celkem 11 228 Kč. Soud nepřiznal žalobci náhradu nákladů řízení za další podání v soudním řízení, neboť pro posouzení věci neměla praktický význam. Nejedná se tak o důvodně vynaložené náklady.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 10. prosince 2021

JUDr. Jan Ryba, v. r.
předseda senátu